

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie A.R.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 1 października 2025 r.

zażalenia skazanego na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącej

X Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 25 lipca 2025 r., sygn. akt X Ka 194/25,

o uznaniu pisma za bezskuteczne i odmowie przyjęcia wniosku o doręczenie
wyroku z uzasadnieniem Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 13 czerwca 2025 r., sygn. akt X Ka 194/25,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 25 lipca 2025 r., sygn. akt X Ka 194/25, Zastępca
Przewodniczącej X Wydziału Karnego – Odwoławczego Sądu Okręgowego w
Warszawie:

1. uznano pismo procesowe oskarżonego A.R. z dnia 17 czerwca 2025 r. (wniosek o doręczenie opisu wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem) za pismo bezskuteczne - na podstawie art. 120 § 2 k.p.k.;

2. odmówiono przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem złożonego w dniu 17 czerwca 2025 r. przez oskarżonego A.R. jako wniosku bezskutecznego, którego braków formalnych nie uzupełniono w terminie, na podstawie art. 422 § 3 k.p.k. w zw. z art. 458 k.p.k.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł A.R., wskazując, że jego wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku nie zawierał żadnych braków, a podpis elektroniczny ma moc prawną równoważną podpisowi własnoręcznemu, co oznacza, że jest akceptowany w kontaktach z urzędami w tym z sądami, tym samym nie zgadza się z wydanym zarządzeniem.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasadnie Zastępca Przewodniczącej X Wydziału Karnego - Odwoławczego Sądu Okręgowego w Warszawie odmówił A.R. przyjęcia wniosku o doręczenie odpisu wyroku wraz z pisemnym uzasadnieniem, albowiem nie uzupełnił on braków formalnych we wskazanym terminie.

Zgodnie z art. 422 § 3 k.p.k. Prezes sądu odmawia przyjęcia wniosku złożonego przez osobę nieuprawnioną, po terminie lub jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 120 § 2 k.p.k. Na zarządzenie przysługuje zażalenie.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, że Sąd Okręgowy w Warszawie wyrokiem z dnia 13 czerwca 2025 r., sygn. akt X Ka 194/25 (k. 2099) zmienił wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Woli w Warszawie z dnia 23 października 2024 r., sygn. akt IV K 1531/22. Termin do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku upływał zatem w dniu 20 czerwca 2025 r.

W dniu 17 czerwca 2025 r., skazany A.R. złożył wniosek podpisany podpisem elektronicznym (karta 2101).

W dniu 18 czerwca 2025 r., skazany został wezwany do uzupełnienia braków formalnych wniosku o uzasadnienie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem na piśmie, poprzez złożenie na tym wniosku ręcznego podpisu (k. 2104). Odpis zarządzenia został przesłany na adres do korespondencji wskazany przez skazanego, pismo zostało zwrócone jako awizowane, niepodjęte w terminie, uznane za doręczone dnia 11 lipca 2025 r. (k. 2155). Odpis zarządzenia został doręczony także obrońcy skazanego dnia 30 czerwca 2025 r. (elektroniczne potwierdzenie odbioru).

W odpowiedzi na wezwanie do uzupełnienia braku formalnego, skazany nadesłał do Sądu Okręgowego pismo datowane na dzień 26 czerwca 2025 roku (k. 2138), w którym wskazał, że jego wniosek o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem został opatrzony podpisem kwalifikowanym i nie musi posiadać podpisu osobistego.

Ze stanowiskiem tym nie sposób się zgodzić. Z brzmienia art. 422 § 1 zd. 3 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 zd. 2 k.p.k. wynika, że wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego należy złożyć na piśmie. Z kolei pismo procesowe powinno zawierać podpis składającego pismo (art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k.). Treść tych przepisów prowadzi do jednoznacznego wniosku, że wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego musi przybrać postać pisemnego dokumentu opatrzonego własnoręcznym podpisem osoby go sporządzającej. Przepisy kodeksu postępowania karnego nie dopuszczają więc wniesienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku za pośrednictwem poczty elektronicznej. W związku z powyższym inna niż pisemna forma wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku zastosowana przez stronę nie może zostać uznana za wniesienie takiego wniosku (zob. uzasadnienie postanowienia SN z dnia 26 marca 2009 r., I KZP 39/08; postanowienie SN z dnia 13 kwietnia 2022 r., IV KZ 9/22; postanowienie SN z dnia 29 marca 2023 r., III KZ 7/23; postanowienie SN z dnia 9 listopada 2023 r., IV KZ 33/23).

Podobne stanowisko zawarto w doktrynie, wskazując, iż nie wywołuje skutku procesowego w postaci wniesienia środka odwoławczego oświadczenie procesowe strony przesłane w formie dokumentu elektronicznego zgodnie z wymogami ustawy z dnia 18 września 2001 r. o podpisie elektronicznym (obecnie ustawa z dnia 5 września 2016 r. o usługach zaufania oraz identyfikacji elektronicznej, albowiem w procedurze karnej taka forma czynności procesowej nie jest przewidziana (zob. D. Świecki, Postępowanie odwoławcze w sprawach karnych. Komentarz do art. 428 k.p.k., wyd. VII, WKK 2024).

Tym samym uznać należy, że pomimo złożenia przez skazanego w terminie wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, pismo to nie wywołało skutków prawnych, z uwagi na brak podpisu, w myśl w art. 119 § 1 pkt 4 k.p.k. Mając dodatkowo na uwadze, że skazany w określonym terminie braku tego nie uzupełnił, zasadnie w oparciu o regulację art. 120 § 2 k.p.k., wniosek A.R. uznano za bezskuteczny i w efekcie odmówiono jego przyjęcia.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy, uznając wniesione zażalenie za bezpodstawne.

[WB]

[a.ł]